FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT GEORGES COSMAS

föredraget den 21 september 2000 *

1. Kommissionen har med stöd av artikel 226 EG väckt talan mot Republiken Italien och yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö [1] (nedan kallat direktivet) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om dessa.

2. Detta direktiv rör harmonisering av villkor för öppen och effektiv tillgång till och användning av fasta allmänt tillgängliga telefonnät och fasta allmänt tillgängliga telefonitjänster på öppna och konkurrensutsatta marknader i enlighet med principerna om tillhandahållande av öppna nät (ONP). Syftet är att säkerställa tillgången till fasta allmänt tillgängliga telefonitjänster av god kvalitet inom hela gemenskapen och att fastställa det utbud av tjänster som alla användare, inbegripet konsumenter, mot bakgrund av särskilda nationella förhållanden, och till överkomliga priser skall ha tillgång till inom ramen för samhällsomfattande tjänster.

3. Enligt artikel 32.1 i direktivet skulle medlemsstaterna senast den 30 juni 1998 vidta de åtgärder som var nödvändiga för att följa direktivet samt omedelbart underrätta kommissionen om dessa.

4. Efter det att kommissionen hade konstaterat att den i artikel 32.1 i direktivet föreskrivna fristen hade löpt ut, utan att de italienska myndigheterna hade meddelat

* Originalspråk: grekiska.

1 — EGT L 101, s. 24.

kommissionen några nationella införlivandeåtgärder, och eftersom kommissionen inte hade tillgång till några andra uppgifter av vilka den kunde dra slutsatsen att Republiken Italien hade antagit de nödvändiga bestämmelserna, sände kommissionen den 25 augusti 1998 en formell underrättelse med nr SG(7301)D/11246 till Republiken Italien, varigenom denna stat uppmanades att inkomma med ett yttrande inom två månader.

5. I skrivelse av den 16 oktober 1998 [2] svarade Republiken Italien kommissionen att nödvändiga åtgärder för att följa direktivet var under utarbetande. Kommissionen har emellertid inte erhållit något formellt meddelande om någon slutlig författningstext.

6. I skrivelse av den 22 januari 1999 [3] riktade kommissionen således ett motiverat yttrande till Republiken Italien i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 226 EG, varvid den påpekade att den ännu inte hade underrättats om de bestämmelser som denna stat hade antagit för att följa direktivet och uppmanade Republiken Italien att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet anta sådana bestämmelser samt underrätta kommissionen om dessa.

7. Kommissionen erhöll svar på det motiverade yttrandet genom brev nr 5626, [4] daterat den 12 april 1999, till vilket ett förslag till dekret bilagts varigenom flera gemenskapsdirektiv, däribland det omtvistade direktivet, införlivades. Kommissionen hade emellertid inte tillgång till några andra uppgifter av vilka den kunde dra slutsatsen att Republiken Italien hade följt anvisningarna i det motiverade yttrandet, varför den genom handling som registrerats vid domstolens kansli den 29 oktober 1999 beslutade att väcka förevarande talan. Kommissionen har härvid yrkat att domstolen å ena sidan skall fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om dessa samt å andra sidan förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

8. Som kommissionen på goda grunder har påpekat, är direktiv enligt artikel 249 EG bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat med avseende på det resultat som skall uppnås. I denna skyldighet ingår att medlemsstaterna skall respektera de tidsfrister som anges i direktivet. [5]

9. Det framgår för övrigt av fast rättspraxis att en medlemsstat inte kan åberopa

2 — Brev nr 6806/SG(98) A/15776.

3 — SG(98)D/602.

4 — SG(99)A/5203.

5 — Dom av den 22 september 1976 i mål 10/76, kommissionen mot Italien (REG s. 1359).

bestämmelser, praxis eller förhållanden i sin interna rättsordning som grund för att underlåta att iaktta skyldigheter och tidsfrister som föreskrivs i EG-fördraget och i gemenskapsrättsliga direktiv. [6]

10. I förevarande fall var medlemsstaterna enligt de omtvistade bestämmelserna i direktivet skyldiga att senast den 30 juni 1998 vidta lämpliga åtgärder och omedelbart underrätta kommissionen om dessa. Eftersom tidsfristen emellertid har löpt ut utan att Republiken Italien vidtagit lämpliga åtgärder för att följa direktivet och utan att den lämnat några uppgifter av betydelse i det avseendet, har Republiken Italien underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 249 EG och artikel 32 i direktivet.

11. Det kan noteras att Republiken Italien inte har ifrågasatt det fördragsbrott som lagts den till last. Republiken Italien har endast påpekat att införlivandet av direktivet för länge sedan lett till ett förslag till lagstiftning i den mening som avses i artikel 1.3 i lagdekret nr 115 av den 1 maj 1997 [7] som efter ändring blev lag nr 189 av den 1 juli 1997 [8], och att detta förslag översänts för kännedom till kommissionen samt för yttrande till Consiglio di Stato. Consiglio di Stato har emellertid funnit det vara lämpligt att inhämta yttranden från Autorità per le garanzie nelle comunicazioni och Autorità garante della concorrenza e del mercato.

12. Under dessa omständigheter anser jag att Republiken Italien inom den föreskrivna fristen inte vidtagit eller, i vart fall, inte underrättat kommissionen om några åtgärder som på ett definitivt sätt införlivar direktivet. Kommissionens talan om fördragsbrott mot Republiken Italien är därför välgrundad.

6 — Se särskilt dom av den 18 maj 1994 i mål C-303/93, kommissionen mot Italien (REG 1994 s. I-1901), av den 28 september 1994 i mål C-65/94, kommissionen mot Belgien (REG 1994 s. I-4627), av den 20 mars 1997 i mål C-294/96, kommissionen mot Belgien (REG 1997 s. I-1781) och av den 20 februari 1997 i mål C-135/96, kommissionen mot Belgien (REG 1997 s. I-1061).

7 — GURI nr 100 av den 2 maj 1997.

8 — GURI nr 151 av den 1 juli 1997.

Förslag till avgörande

13. Mot bakgrund av det ovan anförda föreslår jag att domstolen skall

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/10/EG av den 26 februari 1998 om tillhandahållande av öppna nätverk (ONP) för taltelefoni och samhällsomfattande tjänster för telekommunikation i en konkurrensutsatt miljö genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om dessa,

— förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.